

1935-02-12

SENDER

Fritz Syberg

RECIPIENT

Johannes V. Jensen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen optræder på brevet

General comment:

De omtalte oldeforældre er på Fritz Sybergs fars side. At Fritz Syberg senere i brevet skriver om de mørkhårede mennesker i hans mors gren af familien, kan således ikke have sammenhæng med historien om, at den spanske officer muligvis var far til Sybergs bedstefar.

"min Søster er blevet kolosal": Fritz Sybergs søster, Franziska, var ret overvægtig.

"alle mine Fætttere og deres Afkom" samt personen i Oslo: Disse personer kendes ikke nu.

"Moders og Tantes andre Søkende":

Se Johanne Jacobsen, f. Andersdatters biografi.

Kong Christian X var 2,01 m høj.

Sender's location:

Pilegården Kerteminde

Mentioned people:

Maren

Franziska Erichsen

Ernst Josephson

Bartolomé Murillo

Christian Rex

Anna Louise Syberg

Caroline Syberg

Heinrich Syberg

Johanne Syberg

Franz Syberg, Freiherr

Poul Uttenreitter

Christian von Syberg

Johanna von Syberg

Archive:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V. Jensens Arkiv

Trykt udgave:

Nej

TRANSCRIPTION

12-2-35

Kære Ven

Efter at have læst din Anmeldelse af Uttenreitters Bog igennem et Par Gange til faar jeg Lyst til at sende Dig følgende Erindringer: Det er jo ikke længer siden mine Oldeforældre levede end at jeg har talt med flere som har kendt dem – paa begge Sider. Den ene Gang var med en gammel Pensionist i Svendborg som havde været Omgangsfælle med "den gamle Postmester" og mindedes ham som det Svenskerne kalder "en rolig Gubbe". Min Oldemoder var berømt for sin Distraktion, det var ofte hændt at hun paa en Køretur naar hun skulde gennem Akcisen og skulde nævne sit Navn havde glemt det og maatte forhøre sig hos Kusken. Det er hvad Pensionisten i Svendborg fortalte mig, jeg var den Gang 18 Aar.

Mens jeg var Dreng blev det fortalt mig af en gammel Kone, "Moster Maren" ved Navn og enarmet, (den anden var kun en lille Stump som hun paa en fascinerende Maade kunde bevæge frem og tilbage) at min Oldemoder en Gang i Harme havde taget Sabelen fra den Spaniolofficer som boede hos dem ["hos dem" overstreget] i Gaarden hos hende og sat den for Knæet og bøjet den i Vinkel. Han havde nemlig efter Tidens Skik og Brug tugtet en eller anden med den flade Klinge, som ikke havde været ham til Behag. Det var samme Spaniol som efter Folkesnakken skulde være Fader til min Bedstefar, min Oldefars Førstefødte og han skulde, ogsaa efter "Moster Marens" Beretning, have tilbragt en stor Del af sin Tid ved min Bedstefaders Vugge. Hvor længe Spaniolerne laa her ved jeg ikke men det var vist ikke saa faa som blev her for Resten af deres Liv. Min Moder var mørkhaaret men ikke kulsort. Derimod havde jeg to Mostre ["Mostre" overstreget] Mostere som begge var ravneseorte med bølget Haar. Den ene kendte jeg hele min Barndom. Hun var lystig og uligevægtig blev ulykkelig gift og tog sig selv af Dage. Den anden lærte jeg først at kende da jeg selv var 20 Aar. Hun sad da midt i en hel Redefuld Unger, med Haaret flyvende om sig. Ogsaa hun var ildfuld og vekslende i Sindet men hun var solid og stærk nok. Hun dækkede den Gang mine Forestillinger om en rigtig Zigeunerkælling, men jeg har senere faaet dem rettet ved at se den svenske Malers Ernst Josephsons spanske Billeder. Spansk Kunst har jeg desværre kun set meget lidt af. Dog har jeg lagt Mærke til at der mellem mine Kusiner, ofte er ["ofte er" overstreget] og deres Afkom igen, ofte er forekommet Fremtoninger der minder om Murillos Børne- og Kvindeidealer, et Ideal som aldrig er faldet i min Smag. Ovennævnte Tante var gift med en Broder til min Fader og mærkelig nok ogsaa der er de blonde Syberger slaaet igennem og har fuldstændig

fortrængt Moderstammen, ja endnu mere end i mine Familie, for her er dog jeg vokset i Maal efter min Moders Slægts Normalhøjde kun min Søster er blevet kolossal. Men alle mine Fætttere og deres Afkom igen han ["han" overstreget] har gentaget Sybergernes tre Alens Højde. Rabbe boede hos en af dem som er bosat i Oslo han skulde efter hvad hun sagde være $1\frac{1}{2}$ Tomme højere end Kristian X. Jeg gaar ud fra at Sybergblodet har været det kraftigste. De "spanske" Typer i de senere Generationer er alle faldet blandt min Moders og Tantes andre Søskende. FS.

12-2-35

Kære Ven

Efter at have læst Din Anmeldelse af
"Ottevæntens Bog igennem et Par Gange
til naar jeg Lytt til at reude sig følgende
Erindringer: Lige so itake længe siden
min Oldefædre levede end at jeg har talt
med flere som har kendt dem - paa begge
Sider. Den ene Gang var med en gammel
Pensionist i Sønderborg som havde været Om-
gangsfuld med "den gamle Portmester" og
mindedes ham som det Sønderbørne kaldes
"en rolig Bütte". Min Oldemoder var berømt
for sin Distraktion, det var ofte hændt
at hæn paa en Kæstuv naar hæn skulde
gennem Apsium og skulde nævne sit Navn
havde glemt det og maatte forhøve sig hos
Kirken. Det er hvad Pensionisten i Sønderborg
fortalte mig, jeg var den Gang 18 Aar.

Men jeg var Dreng blev der fortalt mig af
en gammel Kone, "Mortens Maren" ved Navn
og enarmet, (den anden var bæn en lille
Stump som hæn paa en fascinerende
Maade bevægede bevæge frem og tilbage) at
min Oldemoder en Gang i Flamm havde

taget Sablen fra den Spaniolofficer som
boede ~~hos dem~~ i Gaarden hos hende og
sat den for Knæet og bojede den i Vinkel.
Han havde nemlig efter Tidens Skik og
Brug fignlet en eller anden med den
flade Klinge, som ikke havde været ham til
Behag. Det var samme Spaniol som efter
Folkemæleken skulde være Fader til min
Bedstefar, min Oldemoders Førstefidde og
han skulde, ogsaa efter "Moster Marcus"
Beretning, have tilbragt "en stor Del af sin
Tid ved min Bedstefaders Vægge. Hvor
lange Spaniolerne laa her ved os stode men
det var vist ikke saa paa som blev her for
Resten af dens Liv. Min Moder var mørkehaaret
men ikke kulsort. Derimod havde de to ~~Moster~~
Mosterne som begge var ravnsorte med
følget Haar. Den ene kendte jeg hule min
Barndom. Hun var lystig og uligevægtig
blev ulystskelig gift og tog sig selv af Dage.
Den anden lærte jeg først at kende da jeg selv var
20 Aar. Hun sad da midt i en hel Rodefalds
Unser, med Haaret flyvende om sig. Ogsaa
hun var ildfald og vekslende i Sindet men
hun var solid og stærke note. Hun døde
ved den Gang mine Forestillinger om en

rigtig Lignelsekalling, men jeg har senere
faaet dem rettet ved at se den svenske
Malers Ernst Josephsons spanske Billeder.
Spansk Kunst har jeg desværre kun set
meget lidt af. Dog har jeg lagt Mærke til
at der mellem mine Kusiner, ~~ofte~~
og deres Afkom igen, ofte er forekommene
Trækninger der minder om Murillos
Børne- og Kvindedetaljer, et Ideal som
aldrig er faldet i min Smag. Den nævnte
Tante var gift med en Broder til min
Fader og mærkelig nok ogsaa der er
de blonde Sybarger staaet igennem
og har fuldstændig fortrængt Moderstam-
men, ja endmæ mere end i min Fami-
lie, for her er dog jeg vokset i Maal
efter min Moders Slægts Normalhøjde
kun min Søster er blevet kolossal. Men
alle mine Fædres og deres Afkom igen
stige har gæstet Sybargerne tre Aars
Løjde. Rette føde hos en af dem som
er bosat i Oslo kan stulde efter hvad
hans sønne vare 1 1/2 Tomme højere end
Kristian X. Jeg gaar ud paa at Sybarger-
Blodet har været det beræftigste. De spanske
Typer i de senere Generationer er alle faldet blandt
min Moders og Tantes andre Løskende. F. S.